(87) "ईश ऐश्वर्ये" (II-अदादिः-1020. अक. सेट्. आत्म.)

ईशकः-शिका,	ईशकः-शिका,	ईशिशिषकः-षिका ;
[A]ईशिता-त्री,	ईशयिता-त्री,	ईशिशिषिता-त्री ;
—	ईशयन्-न्ती,	ईशयिष्यन्-न्ती-ती ;
[B]ईशानः,	ईशयमानः,	ईशिशिषमाणः ;
ईशिष्यमाणः,	ईशयिष्यमाणः,	ईशिशिषिष्यमाणः ;
[1]ईट्-ईशौ-ईशः,	[C]भुजगेट् ;	—
ईशितः-तम्-तवान्,	ईशितः,	ईशिशिषितः-तवान् ;
[D]ईशः, [2]ईश्वर[E]:-रा,	ईशिशिषुः, ईशानः,	[F]ईश्वरी[4], ईशिशयिषुः ;
ईशितव्यम्,	ईशयितव्यम्,	ईशिशिषितव्यम् ;
ईशनीयम्,	ईशनीयम्,	ईशिशिषणीयम् ;
ईश्यम्,	ईश्यम्,	ईशिशिष्यम् ;
ईषदीशः, दुरीशः, स्वीशः ;		—
ईश्यमानः,	ईश्यमानः,	ईशिशिष्यमाणः ;
ईशः,	ईशः,	ईशिशिषः ;
ईशितुम्,	ईशयितुम्,	ईशिशिषितुम् ;

---

1. शान्तत्वात् 'व्रश्चभ्रस्ज—' (8-2-36) इति षत्वे, जश्त्वम् ।
2. 'स्थेशभासपिसकसो वरच्' (3-2-175) इति वरच् ताच्छीलिकः । 'नेड् वशि कृति—' (7-2-8) इतीण्णिषेधः । स्त्रियां टाप् ।
3. 'ताच्छील्यवयोवचनशक्तिषु चानश्' (3-2-129) इति चानश् ।
4. 'अन्येभ्योऽपि दृश्यन्ते' (3 2-75) इति वनिपि, स्त्रियां 'वनो र च' (4-1-7) इति ङीप् रेफादेशश्च । आत्रेयादयस्तु व्याप्त्यर्थकादश्नुतेरौणादिके (5-17) वरटि धातोरीकारे, टित्त्वात् ङीपि समर्थयन्ति । बहुलग्रहणादीशधातोरेव वा वरटि रूपमित्यपि च केचित् ।

A. 'तमीशितारं तिसृणां गतीनां सुस्वाय नृणामुररीकृताङ्गम् ।' वा. वि. 3-24.
B. 'अमितंपचमीशानं सर्वभोगीणमुत्तमम् ।' भ. का. 6-97.
C. 'भुजगेशि निशाकराभिरामे द्विषतां शोककरे तदाऽवतीर्णे' । वा. वि. 2-67.
D. 'ईडयोऽयमीशः समुपास्तिशीलैराशासितः पीतपटीं वसानः ।' धा. का. 2-45.
E. 'अभीरुरवसं स्त्रीभिः भासुराभिरिहेश्वरः ॥' भ. का. 7-25.
F. 'समप्रशक्तिस्समयोपयातः प्राणेश्वरीं प्राप्तुमियेष शौरिः' या. अ. 13-1. गौरादित्वात् ङीप् ।